

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **P. K.**, zastoupeného JUDr. Jiřím Cehákem, advokátem se sídlem nám. Míru 1, Nový Bor, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 9. 2. 2011, č.j. OSV/93/2011/14, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci ze dne 24. 5. 2012, č. j. 60 Ad 9/2011 - 120,

t a k t o :

Návrh na **přiznání odkladného účinku** kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Krajského úřadu Libereckého kraje (dále jen „krajský úřad“) ze dne 9. 2. 2011, č.j. OSV/93/2011/14 bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce v České Lípě ze dne 16. 12. 2011, č.j. 1730/9/CLC-1/13, kterým byla žalobci uložena povinnost vrátit přeplatek dávky státní sociální podpory příspěvek na bydlení ve výši 16.518 Kč.

Proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje, jehož pravomoc přešla novelou zákona č. 117/1995 Sb. na Ministerstvo práce a sociálních věcí (nyní žalovaný), podal žalobce žalobu, která byla rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci (dále jen „krajský soud“) ze dne 24. 5. 2012, č. j. 60 Ad 9/2011 – 120, zamítnuta.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) blanketní kasační stížnost. Kasační stížnost byla doplněna podáním ustanoveného zástupce stěžovatele, které Nejvyšší správní soud obdržel dne 13. 5. 2013. Společně s doplněním podal stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Z podaného návrhu je patrné, že jediným důvodem, pro podání návrhu, je domněnka stěžovatele, že kasační stížnost je důvodná.

Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, ačkoli jej k tomu Nejvyšší správní soud vyzval, nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud důvody pro přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti neshledal.

Kasační stížnost nemá podle § 107 s. ř. s. odkladný účinek, avšak Nejvyšší správní soud jej může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. „*Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*“

Obecně lze konstatovat, že cit. ustanovení předepisuje pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti současné splnění několika podmínek, přičemž jádrem úvah soudu, jež vyústí v přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, anebo naopak v jeho nepřiznání, bude zásadně zkoumání podmínek hmotněprávních, tedy zda by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a zároveň zda to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96 (publikován ve sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. Sb. NSS 786/2006) „*Odkladný účinek podle § 107 soudního řádu správního může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu (či jeho části), ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem vedlo.*“ Nejvyšší správní soud ze soudního spisu zjistil, že o přiznání odkladného účinku usiloval stěžovatel již před krajským soudem, který jej však, usnesením ze dne 23. 6. 2011, č. j. 60 Ad 9/2011 – 24, nepřiznal. Důvodem nepřiznání byla nedostatečná specifikace důvodů, pro které by měla výkonem rozhodnutí krajského úřadu vzniknout nenahraditelná újma stěžovateli, který ani neupřesnil a nedoložil, proč pro něj povinnost vrátit přeplatek takovou újmu představuje.

Ani v návrhu, který je součástí kasační stížnosti, netvrdí stěžovatel žádné skutečnosti, ze kterých by bylo možné usuzovat na vznik jakékoli závažné újmy, která by mu výkonem rozhodnutí krajského úřadu hrozila. Platí přitom, že při rozhodování o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. stíhá stěžovatele. Pokud důkazní břemeno neunese, soud nemůže jinak, než návrh na přiznání odkladného účinku zamítnout. Vhodné je zdůraznit závěr plynoucí z usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76: „*Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku žalobě a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou svou podstatou rozhodnutími předběžné povahy a nelze v nich předjímat rozhodnutí o věci samé. Proto nelze při rozhodování podle § 73 odst. 2 a § 107 s. ř. s. vždy učinit jednoznačný (konečný) závěr, že správní rozhodnutí má za následek újmu pro žalobce či stěžovatele.*“ Jediným důvodem, pro který stěžovatel navrhoval přiznat kasační stížnosti odkladný účinek, přitom byl jeho předpoklad, že je kasační stížnost důvodná. Je zřejmé, že Nejvyšší správní soud nemůže předjímat rozhodnutí o věci samé. Rozhodnutí o odkladném účinku musí vycházet toliko z tvrzených a doložených skutečností, které jsou s to osvědčit existenci relevantních zákonem definovaných důvodů (újma a soulad s veřejným zájmem). Tuto úvahu však nelze dovodit v kontextu s tvrzením stěžovatele. Pokud tedy stěžovatelův návrh neobsahuje argumentaci ke vzniku jakékoli závažné újmy (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), musí tento soud vycházet z předpokladu, že mu případným výkonem rozhodnutí krajského úřadu nevznikne. Proto není přiznání odkladného účinku kasační stížnosti na místě. Není tedy splněna hned první hmotněprávní podmínka (nepoměrně větší újma), a proto nemohl být odkladný účinek přiznán.

Podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak v daném případě naplněny nejsou, a proto Nejvyšší správní soud návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti nevyhověl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. června 2013

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu